

Nr.2 Juli
2023
Jaargang: 40 ste

THE FLYING DUTCH

In dit nummer:

 *The last Generation?
Of The new Generation?*

 *Het inconsequente
utilitarisme van Spock*

 *Comic Con
Holland*

I can do
ZAT!

Inhoud

02 NIEUWS

10 POSTER DOOR JOHN ADAMS

12 UIT DE DOOS

17 DE SENTINEL (MIKE JANSEN)

18 VOORGELEZEN

19 AGENDA

04

THE LAST
GENERATION?
OF THE NEW
GENERATION?

06

HET INCONSEQUENTE
UTILITARISME
VAN SPOCK

08

COMIC CON
HOLLAND

16

DE
NEPTUNE KLASSE

THE FLYING DUTCH Nieuwsbrief 40^e jaargang

THE FLYING
DUTCH

Postadres:

Overhandstraat 3, 3195 SE Pernis RT

Lidmaatschap: €22.50 per jaar

E-mail: info@tfd.nl

Website: www.tfd.nl

IBAN: NL37INGB0003237505 t.n.v.
The Flying Dutch, Leiden

De redactie is via bovenstaand adres
te bereiken of per e-mail: redactie@tfd.nl

Indredactie: Joyce Geurts.

Redactie: Marc Ghysels, Jacqueline Spoel-
der, Kirsten de Frankrijker - Bloemsma,
Engelina Wessel, Mariëlle Winnubst-Benda

Medewerkers aan dit nummer:

Henk Brouwer, James T. Fazar, Marcel
v/d Gevel, Mike Jansen, Harm Koopman,
Petra van Wijnen

Middenposter: John Adams

Vormgeving: Christiaan Graafmans
Meegewerkt aan vormgeving:

Grafisch Lyceum Utrecht

Druk: Imago Printing, Amsterdam

Deze nieuwsbrief is een
uitgave van dé Nederlandse
Star Trek vereniging

Niets in deze uitgave mag worden
overgenomen zonder de schrift-
elijke toestemming van de redactie en
auteur. Alle teksten blijven eigendom
van de auteur. Voor verdere informa-
tie en een aanvraag voor overname
kunt u contact opnemen met de
hoofdredacteur.

De redactie gaat ervan uit dat de
ingezonden kopij afkomstig is van de
inzender, tenzij uitdrukkelijk anders
vermeld.

De aansprakelijkheid voor het
auteursrecht van ingezonden kopij
ligt dus bij de inzender. De redactie
behoudt zich het recht voor om zon-
der opgave van redenen ingezonden
kopij in te korten, niet te plaatsen,
noch terug te sturen.

TM & © 2006 CBS Studios Inc. All
Rights Reserved. Star Trek and re-
lated marks are trademarks of CBS
Studios Inc.

Redactioneel

Beste lezers,

Wat fijn dat jullie er allemaal weer zijn. Uh... dit blad weer in jullie
handen hebben, bedoel ik natuurlijk.

Met hierin ook weer voor elk wel wat wils. Zo niet: dan staat het je
natuurlijk altijd vrij om zelf iets in te sturen wat meer van je gading
is. Wij ontvangen nog steeds graag kopij, tekeningen, foto's, etc. Het
blad is van de fans voor de fans, dus laat je fantasie of creativiteit
gerust de vrije loop. Enige voorwaarde is dat het op de een of andere
manier een relatie heeft met Star Trek of science fiction.

Daarnaast hebben we nog iets heel leuks voor jullie: onze vrienden
van Section 31 hebben een aantal kaarten voor hun meeting (14
oktober: zie flyer op de cover) ter beschikking gesteld voor onze
leden. Wil je kans maken hierop: drop dan een mail in onze mailbox:
redactie@tfd.nl voor 1 september. De beschikbare kaarten zullen verloot
worden onder de aanmelders.

Verder wens ik jullie nog veel leesplezier gewenst en tot de volgende
keer,

Veel leesplezier!
Joyce Geurts *

"I SIGNED ABOARD THIS SHIP TO PRACTICE MEDICINE, NOT HAVE
MY ATOMS SCATTERED BACK AND FORTH ACROSS SPACE BY THIS
GADGET" — Doctor McCoy

Acteurs:

William Shatner verraste vriend en vijand begin maart met de mededeling dat hij niet lang meer te leven zou hebben. De 91-jarige acteur nuanceerde die uitspraken een paar dagen later weer. William Shatner die in maart 92 werd, voelt zich namelijk kip-lekker. Hij geeft op Instagram de nieuwsmidia de schuld van het feit dat zijn uitspraken een eigen leven zijn gaan leiden: "Het is pure click-bait. Ik bedoelde dat niemand het eeuwige leven heeft, al ga ik zeker een poging wagen!" In zijn post op Instagram kan William Shatner het niet laten de draak te steken met zijn eigen sterfelijkheid. Hij roept volgers op vooral kaartjes te kopen voor zijn theater-tournee en de première van zijn aangekondigde docu, want "Je weet maar nooit!" In de documentaire, getiteld "You can call me Bill", blikt William Shatner terug op zijn veelbewogen leven en deelt hij levenslessen en andere wijsheden. Het egodocument is grotendeels gefinancierd door crowdfunding. "Ik heb kleinkinderen en deze docu is mijn manier om er voor hen te zijn als ik er niet meer ben", vertelde hij onlangs aan Variety.

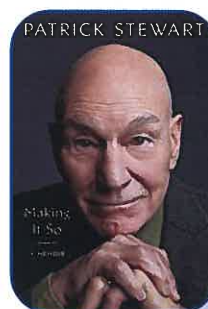

Nog een nieuwtje over William Shatner

William Shatner was al eens een astronaut in het echte leven. Deze zomer presenteert hij een Fox-realityshow die zal simuleren dat beroemdheden en atleten naar Mars worden gestuurd. In de nieuwe, niet-gescripte serie "Stars on Mars" worden 12 beroemdheden uitgezonden om de rode planeet te koloniseren. De première van de serie staat gepland op maandag 5 juni 2023. De lijst met beroemdheden die aan dit interstellair avontuur beginnen, omvat **Lance Armstrong, Natasha Leggero, Marshawn Lynch, Christopher Mintz-Plasse, Adam Rippon, Ronda Rousey, Tom Schwartz, Richard Sherman, Tinashe, Porsha Williams Guobadia, Tallulah Willis en Ariel Winter**. Tijdens de show zal de cast in hetzelfde ruimtestation leven, eten, slapen, strategieën uitstippelen en een band met elkaar opbouwen. Tijdens hun verblijf worden ze geconfronteerd met authentieke omstandigheden die het leven op Mars simuleren, en ze moeten hun hersens en spierkracht gebruiken, of misschien gewoon hun geweldige sociale vaardigheden, om de titel van "helderste ster in de melkweg" te claimen. In elke aflevering komen de taken

van de crew binnen via transmissies van William Shatner, die ze levert met zijn kenmerkende gevoel voor humor. "Goed nieuws voor onze celebbronauten van Mission Control", zei Shatner in een verklaring die de show aankondigde. "Dankzij de lagere zwaartekracht op Mars, weeg

je 62% minder. Slecht nieuws: de lucht is niet in te ademen, dus als je uit LA komt, zal het je aan thuis doen denken." Het voltooien van de missies is slechts een deel van de uitdaging. De beroemdheden zullen het ook tegen elkaar moeten opnemen. Bovendien zullen de kandidaten stemmen om elke week een van hun bemanningsleden te elimineren en ze terug te sturen naar de aarde totdat er nog maar één overblijft. Het is nog niet bekend of en wanneer de serie op de Nederlandse TV wordt uitgezonden. Zodra dat bekend wordt, schrijf ik hier natuurlijk over in deze rubriek.

Het is bijna drie jaar geleden dat **Patrick Stewart** de aankondiging deed dat hij zijn memoires zou gaan schrijven. Patrick Stewart plaatste op 28 april 2023 de afbeelding van zijn biografie op Facebook en zei: "Ik ben verheugd om

de omslag van mijn memoires met jullie te delen, MAKING IT SO. Mijn leven opnieuw bekijken vanaf mijn vroegste herinneringen tot in het heden is een verhelderende reis voor mij geweest." De biografie "Patrick Stewart Making It So" kan op dit moment al bij Amazon gereserveerd worden. Er is ook een audio-editie beschikbaar, ingesproken door Stewart zelf. De release staat gepland op 3 oktober 2023.

Dirkjan

Door: Mark Retera

VIA EEN WORMGAT IS HET MOGELIJK EEN PARALLEL UNIVERSUM TE BETREDEN: EEN UNIVERSUM NAAST HET ONS BEKENDE HEELAL

WAARIN ANDERE WETTEN GELDEN WAARIN CONCEPTEN ALS OORZAAK EN GEVOLG, TIJD EN RUIMTE, ONGELDIG ZOUDEN KUNNEN ZIJN KORTOM, ALLES IS ANDERS

Films en series:

Maak **STAR TREK LEGACY** met **Terry Matalas** als Showrunner!

Een groep Trekkies wil een Star Trek Legacy-show spin-off van Picard seizoen 3 maken. Het idee is om het verhaal voort te zetten met een Next, Next Generation, met acteurs die momenteel in Picard seizoen 3 spelen. Met de naam Star Trek Legacy zou Terry Matalas kunnen voortbouwen op de thema's die al in de Picard-serie zijn gemaakt en het Star Trek-verhaal te blijven vertellen in de 25e eeuw. Terry Matalas is een Star Trek-veteraan die Star Trek Voyager, Deep Space Nine en Enterprise moedig vooruithielp in het Star Trek-universum. En hij heeft nu in Star Trek Picard seizoen 3 gecreëerd wat volgens velen het beste seizoen van Star Trek is. Bijna alle Trek-fans genieten en ondersteunen Picard seizoen 3. Matalas heeft vakkundig door de melkweg van de Trek-erfenis genavigeerd, op een manier die vele levenslange fans echt heeft verbijsterd en opgewonden. We zouden graag willen dat Paramount Studio Executives en Star Trek-hoofd **Alex Kurtzman** zichzelf op de schouder kloppen voor het vinden van deze getalenteerde Showrunner en hem meer werk geven! Hij wil meer Star Trek maken, maar om welke reden dan ook is hij nog niet klaar om een nieuwe Star Trek te maken na de Picard-serie. Hij heeft al een crew opgezet die het Star Trek-verhaal vooruit kan helpen. Matalas heeft ons al verteld dat hij het einde van Picard seizoen 3 heeft bepaald om het Star Trek-verhaal in deze tijdlijn voort te zetten. Als je petitie wilt ondertekenen kan dat via deze link. <https://chng.it/sMMLLS9H>

Vorige maand kondigde **Paramount+** plannen aan om verder te gaan met een nieuwe Star Trek: Section 31 film met in de hoofdrol **Michelle Yeoh**.

De eerste keer dat Section 31 ter sprake kwam was in Star Trek Deep Space 9. Sindsdien zijn diverse leden van de organisatie in de wereld van Star Trek te zien geweest. In het kort komt het erop neer dat Section 31 de smerige karweitjes opknapt om erger te voorkomen. Philippa Georgiou, gespeeld door Michelle Yeoh, is één van

deze medewerkers. Er werden geen details verstrekt over wie er nog meer zouden verschijnen in het voor streaming gemaakte evenement.

Een potentiële co-ster vraagt zich wel af of hij het telefoontje zal krijgen. Toen hij voor het laatst werd gezien in de finale van seizoen 2 van Star Trek: Discovery, kreeg Ash Tyler, gespeeld door **Shazad Latif**, de leiding over Section 31, de beruchte clandestiene inlichtingenorganisatie van Starfleet. In een interview met de Nerds of Color podcast die zijn nieuwe film "What's Love Got to Do With It" promoot, zei Shazad Latif dat hij wacht om erachter te komen of hij deel uitmaakt van de Section 31 film. "Ik heb nog niets gehoord. Het heeft te maken met tijdlijnen en al dat soort dingen. Maar ja, ik bedoel, ik zou graag weer met Yeoh Michelle willen werken. Ze is een legende in het spel. Dus ik hou van haar."

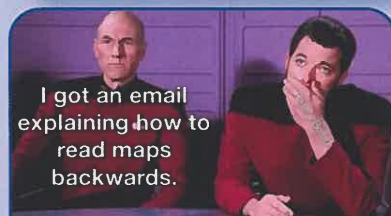

Latif's personage Ash Tyler was door Phillip Georgiou van Michelle Yeoh in Section 31 gerekruteerd, dus hij zou een natuurlijke aanwinst kunnen zijn voor de Section 31 film. In de jaren sinds het Section 31 project voor het eerst werd aangekondigd als een serie, heeft Shazad Latif aangegeven dat hij er deel van zou kunnen uitmaken. De opmerking van Shazad Latif over "tijdlijnen" kan van cruciaal belang zijn, aangezien het niet duidelijk is wanneer de film Section 31 zich binnen de Star Trek tijdlijn afspeelt. Ash Tyler werd voor het laatst gezien in de 23e eeuw voordat Georgiou met de Discovery-bemannings van de 32e eeuw in sprong. Tijdens Discovery seizoen 3 sprong Georgiou terug in de tijd via de Guardian of Forever, maar haar bestemming bleef vaag. Aanvankelijk werd gemeld dat de Section 31 film later dit jaar in productie zou gaan en de eerste zou zijn van een reeks Star Trek films gemaakt voor streaming voor Paramount+. Het is onduidelijk of de schrijvers staking invloed zal hebben op het speelschema. ¹

FOUND ON THE WEB

When you need glory but your cats asleep on your lap.

I got an email explaining how to read maps backwards.

It was spam.

When someone says sorry for calling you a nerd

There is no need to apologize

I was not offended

Oh, thanks for playing! But you still win a prize!

Mister Tuvok, tell him what he's won!

Firing photon torpedoes

Full spread.

THE LAST GENERATION?

Door: Marc Ghysels

THE NEW GENERATION

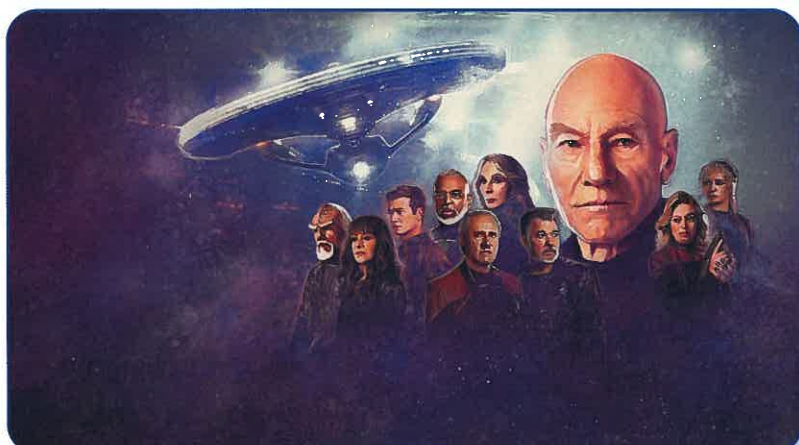
Star Trek: Picard was een langverwachte serie die in 2020 in première ging en het iconische personage van Jean-Luc Picard, gespeeld door Sir Patrick Stewart, terugbracht naar de voorgrond van het Star Trek-universum. De serie belooft om de persoonlijke reis van het personage te verkennen, maar ook om in de staat van de Federatie en de nasleep van de gebeurtenissen in *Star Trek: The Next Generation* te duiken. Nu de show zijn derde en laatste seizoen afsloot, betekende het niet alleen het einde van een hoofdstuk in het Star Trek-universum, maar ook het einde van een generatie Star Trek-fans zoals ik. Ik voel mij ineens echt oud. Alsof het laatste hoofdstuk geschreven wordt van mijn eigen verbintenis met *Star Trek* en alles wat ermee te maken heeft.

Voor veel fans betekende *Star Trek: Picard* een kans om hun favoriete personage na bijna twee decennia weer op het scherm te zien verschijnen. Het personage van Jean-Luc Picard stond bekend om zijn sterke morele kompas, zijn intellectuele bekwaamheid en zijn niet-aflattende toewijding aan de idealen van de Federatie. In *Picard* zagen we een oudere, meer kwetsbare versie van het personage. We zagen iemand die worstelde met spijt en verlies, en een manier probeerde te vinden om een verschil te maken in een sterrenstelsel dat steeds meer verdeeld en gevaarlijk was geworden.

De thema's verlies, verlossing en de kracht van hoop van de show vonden weerklank bij veel fans, die waren opgegroeid met het kijken naar *Star Trek* en waren gaan houden van de optimistische visie op de toekomst. Maar toen de show ten einde liep, betekende het ook het einde van een tijdperk voor veel fans. De originele *Star Trek*-serie ging in première in 1966 en sindsdien heeft de franchise een diepgaande invloed gehad op de populaire cultuur, door generaties fans te inspireren om te dromen van een betere toekomst en de waarden van diversiteit, in-/exclusiviteit en vooruitgang te omarmen.

Maar met het einde van *Star Trek: Picard* is het duidelijk dat de franchise een nieuwe richting inslaat. *Strange New Worlds* belooft ons terug te brengen naar het tijdperk van Captain Pike en de originele *Enterprise*, maar het valt nog te bezien of dit hetzelfde gevoel van verwondering en optimisme zal oproepen dat de originele serie zo iconisch maakte. Het eerste seizoen heeft in ieder geval al een goede indruk achter gelaten bij veel fans. Voor veel fans betekent het einde van *Star Trek: Picard* misschien een keerpunt in hun relatie met de franchise. Sommigen vinden misschien dat de show niet aan hun verwachtingen voldeed, terwijl anderen misschien vinden dat de show een passend einde was aan het verhaal van het personage. Maar ongeacht hoe fans over de show denken, het is duidelijk dat *Star Trek* een diepgaande invloed op hun leven heeft gehad, hun overtuigingen en waarden vorm heeft gegeven en hen heeft geïnspireerd om een verschil in de wereld te maken.

Concluderend betekent het einde van Star Trek: Picard niet alleen het einde van een hoofdstuk in het Star Trek-universum, maar ook het einde van een generatie fans die zijn opgegroeid met de franchise en gevormd zijn door de idealen ervan. Hoewel de franchise ongetwijfeld zal blijven evolueren en veranderen, zal de nalatenschap van Star Trek fans nog generaties lang blijven inspireren.

Met de recente aankondiging van het tweede seizoen van Strange New Worlds, evenals de geruchten over de ontwikkeling van series over Section 31 en Starfleet Academy, is er veel opwinding over wat de toekomst van Star Trek zal brengen.

Het tweede seizoen van Strange New Worlds zal naar verwachting doorgaan met de verkenning van de avonturen van Captain Christopher Pike en zijn bemanning aan boord van de USS Enterprise, voordat Captain James T. Kirk aan boord kwam. Fans kunnen verwachten dat ze meer te weten komen over de bemanning, inclusief de achtergronden en motivaties van de personages die ze al kennen, zoals Spock, Number One en Pike zelf, evenals nieuwe personages die worden geïntroduceerd.

Een van de meest opwindende aankondigingen was de bevestiging dat er een serie zal worden ontwikkeld over Section 31, de geheime organisatie binnen Starfleet die belast is met het beschermen van de Federatie tegen bedreigingen van buitenaf. Hoewel er nog geen details zijn bekendgemaakt over de plot of personages van de serie, kunnen fans verwachten dat deze zich zal concentreren op de geheime en soms duistere operaties van de organisatie. Deze serie biedt ook de mogelijkheid om meer te leren over het Star Trek-universum, en om nieuwe personages en plotlijnen te ontdekken.

Een andere serie waar fans lang op hebben gewacht, is Starfleet Academy, die zich richt op de opleiding van jonge Starfleet-officieren. Deze serie biedt de mogelijkheid om meer te weten te komen over de opleiding en training van de bemanningen van de verschillende schepen in het universum van Star Trek. Het biedt ook de mogelijkheid om nieuwe personages en verhalen te introduceren die nog niet zijn verkend in de andere series.

Wat de toekomst van Star Trek ook mag brengen, het is duidelijk dat de franchise nog steeds springlevend is en blijft groeien. Met de ontwikkeling van nieuwe series, evenals de uitbreiding van het universum in boeken en stripverhalen, is er genoeg om de fans te vermaken en te boeien. Ikzelf kan niet wachten om te zien wat er nog meer te wachten staat.

Het inconsequente utilitarisme van Spock

Door: Marcel van de Gevel

Toen ik als tiener met mijn grote broer Ed naar de oorspronkelijke serie van Star Trek zat te kijken, was Mister Spock al snel mijn favoriete personage. Achteraf gezien is dat logisch: ik had en heb Asperger, al wist ik dat toen nog niet, en Vulcans hebben veel van Aspergers weg. Daarnaast was ik net een paar jaar eerder vegetariër geworden (tegenwoordig veganist), was elektronica mijn hobby (tegenwoordig hobby en beroep) en had en heb ik iets met getallen met veel cijfers.

Spock is een ethisch vegetariër die getallen zelden afrondt op minder dan zes cijfers, en als het nodig is soldeert hij met elektronenbuizen uit 1930 een computer in elkaar om een 23ste-eeuwse tricorder uit te kunnen lezen. Na het veel te vroege overlijden van Ed in 2021 heb ik de hele oorspronkelijke serie en de bijbehorende films nog eens diverse keren bekeken, ik heb immers Asperger. Wat me nu vooral opvalt is het utilitarisme van Spock, maar ook dat dat utilitarisme niet consequent is.

Utilitarisme is een moraalfilosofie die ethiek ziet als een optimalisatieprobleem. Het komt erop neer dat je bij elk moreel dilemma de belangen tegen elkaar moet afwegen en moet kiezen voor datgene dat de totale hoeveelheid plezier min de totale hoeveelheid narigheid maximaliseert. (Als de gevolgen van een actie niet precies in te schatten zijn, gaat men meestal uit van de wiskundige verwachtingswaarde: er kan beter zeker één dode vallen dan dat er 20 % kans is op tien doden, want 20

% van tien is meer dan één.)

Nu is het maar de vraag of Vulcans aan plezier doen, maar ze kunnen natuurlijk wel belangen afwegen om de totale hoeveelheid narigheid te minimaliseren - in de aflevering "All our Yesterdays" bevestigt Spock aan Zabeth dat morele afwegingen een optelsom horen te zijn. Het klopt helemaal met het door Spock in de films "The Wrath of Khan" en "The Voyage Home" geaccepteerde axioma: "The needs of the many outweigh the needs of the few." Overigens heeft Spock het in de oorspronkelijke serie bij morele besliss-

ingen vaak over de efficiëntie van Starfleet, kennelijk is de efficiëntie van Starfleet een belangrijk onderdeel van de doelfunctie die hij optimaliseren wil.

Het is fascinerend dat de enige vegetariër in de oorspronkelijke serie van Star Trek een personage met Asperger-achtige trekken is die er een min of meer utilitaristische moraalfilosofie op na lijkt te houden. Jeremy Bentham (1748-1832), die hier op Aarde als de grondlegger van het utilitarisme wordt beschouwd, had vermoedelijk Asperger en was tot op zekere hoogte een voorstander van dierenrechten, al schijnt hij niet tegen productie van vlees geweest te zijn, mits de dieren niet onnodig leden. Hij was overigens ook tegen slavernij, voor vrouwenrechten en voor legalisering van homoseksualiteit, zie https://en.wikipedia.org/wiki/Jeremy_Bentham. Hij heeft een algoritme gepubliceerd voor het berekenen van de ethische wenselijkheid van een actie, zie https://en.wikipedia.org/wiki/Felicific_calculus. Een andere bekende utilitarist die het voor dieren opneemt en die wel vegetariër is, is Peter Singer. Zijn bekendste boek "Animal liberation" is pas in 1975 gepubliceerd, dus na TOS.

Utilitarisme is een filosofie waar wel wat in zit, maar die ook tot conclusies kan leiden waar de meeste mensen het niet mee eens zullen zijn. Als je bijvoorbeeld met medische experimenten op een paar honderd willekeurige mensen vele duizenden patiënten van een gruwelijke ziekte kunt genezen, is dat utilitaristisch gezien goed te verdedigen, maar de meeste mensen zullen daar toch hun bedenkingen bij hebben (tenzij het een experiment is dat weinig kwaad kan en die mensen vrijwilligers zijn, natuurlijk).

Vandaar dat veel menselijke moraalfilosofen zich niet alleen met belangen, maar ook met rechten bezighouden. Overigens bestaan er ook weer varianten van utilitarisme die zulke experimenten uitsluiten, en moet de stress die bij miljoenen mensen veroorzaakt zou worden als ze in een rechteloze samenleving zouden moeten leven hoe dan ook meegeteld worden bij de narigheid.

In de aflevering "The Galileo Seven" moet een shuttle met Spock en zes menselijke bemanningsleden van de Enterprise een noodlanding maken op de planeet Taurus II. Ze moeten daar noodgedwongen ook een tijdje blijven, omdat de shuttle gerepareerd moet worden. Twee bemanningsleden komen oorspronkelijke bewoners van de planeet tegen, één van de twee wordt gedood met een stenen speer voordat de andere ze kan weggagen met zijn phaser. Het vermoeden bestaat dat de oorspronkelijke bewoners een aanval op de hele ploeg plannen. De mensen in het team stellen voor om de oorspronkelijke bewoners dan maar uit te moorden, wat me eigenlijk verbaast, want dat lijkt mij een grove schending van de Prime Directive.

Spock houdt het hoofd koel, weegt de belangen van de oorspronkelijke bewoners van Taurus II mee en besluit ze alleen maar te verjagen. (Waarom er niet voor verdoven gekozen wordt, wordt niet duidelijk.) Daarmee neemt hij het (door hem onderschatte) risico dat ze weer terugkomen, wat uiteindelijk ook gebeurt en wat tot de dood van een tweede bemanningslid van de Enterprise leidt. Feitelijk maakt dat niets uit, want vanwege technische problemen kunnen ze toch niet allemaal opstijgen in de shuttle; als er geen twee doden waren gevallen, hadden er twee mensen achter moeten blijven. Uiteindelijk moeten de vijf overlevenden snel naar de gerepareerde shuttle rennen voor de oorspronkelijke bewoners ze te pakken krijgen. Spock komt onder een grote steen terecht en zegt dat ze hem moeten laten liggen, wat utilitaristisch gezien logisch is vanwege de grotere kans die de anderen dan hebben om te ontsnappen, maar McCoy en Boma redden hem toch. Spock gedraagt zich in de hele aflevering volkomen utilitaristisch.

In "Journey to Babel" is Spock graag bereid om zelf grote risico's te nemen om zijn vader te redden, zoals het gebruiken van een

medicijn dat nog nooit door een Vulcan gebruikt is, maar hij is absoluut niet bereid om de bemanning van de Enterprise en een groot aantal ambassadeurs in gevaar te brengen of om een extra risico op interplanetaire oorlog te accepteren. De redenen daarvoor legt hij uitgebreid uit aan zijn moeder, en die zijn weer volstrekt utilitaristisch.

Toch heb ik de indruk dat Spock er minimaal één extra axioma op na houdt. Spock lijkt in het algemeen namelijk liever zijn eigen leven in de waagschaal te leggen dan dat van een ander, ook al maakt dat utilitaristisch gezien niet uit. Het is een principe dat ook bij sommige dappere mensen voorkomt; zo staat in het boek van Karen Soeters, "Vooruit met de geit", in hoofdstuk 6 over een gevaarlijk experiment waarbij iemand langdurig in een afgesloten auto in de zon moest zitten: "Iemand anders in de auto laten plaatsnemen leek mij een vreselijk slecht idee, want stel dat er iets misgaat. Dat kon ik maar beter zelf doen."

In andere afleveringen wijkt Spock echter duidelijk af van wat utilitaristisch gezien logisch is. In "The Tholian Web" brengt Spock de voltallige bemanning van de Enterprise en van een Tholian schip in gevaar omdat hij Kirk zo nodig uit een andere dimensie wil redden. In deze aflevering lijkt McCoy wel de utilitarist, want hij wil dat ze vertrekken en Kirk, waarvan niet duidelijk is of hij nog

leeft, aan zijn lot overlaten. Helaas weigert Spock een uitgebreide toelichting van zijn overwegingen te geven. Ik snap helemaal niets van deze aflevering: is Spock's vriendschap voor Kirk sterker dan zijn logica, heeft het met de efficiëntie van Starfleet te maken of lijdt hij aan een milde versie van de krankzinnigheid die sommige menselijke collega's treft?

In de film "Star Trek IV, The Voyage Home" is Spock het ermee eens dat Chekov gered moet worden uit een twintigste-eeuws ziekenhuis en van de twintigste-eeuwse autoriteiten, ook al vergroot dat het risico dat het niet lukt om bulrugwalvissen naar de drieëntwintigste eeuw te vervoeren en daarmee de hele aardse biosfeer te redden. Spock geeft echter ruiterslijk toe dat dat niet logisch, maar menselijk is - in "Star Trek IV" onderdrukt hij zijn menselijke kant wat minder dan gewoonlijk.

Kortom, Spock heeft utilitaristische principes, maar wijkt daar nogal eens van af. Gelukkig kiest hij daar gewoonlijk precies de goede momenten voor: Kirk wordt uit de andere dimensie gered zonder dat de hele Enterprise ten onder gaat, en zowel de walvissen als Chekov komen veilig in de drieëntwintigste eeuw terecht..

AWAY Missions COMIC CON HOLLAND

Door: Petra van Wijnen
Foto's: Henk Brouwer

Op 29 en 30 april 2023 was er een Comic Con Holland in de Brabanthallen in Den Bosch. Deze door Belgen georganiseerde Con werd goed bezocht en er waren veel acteurs voor Nederlandse begrippen.

Op zaterdag ging al vroeg mijn wekker, namelijk vijf uur. Om zes uur was ik bij Pim om de spullen in te laden waarmee we onze stand op de Con konden inrichten. Sommige vrijwilligers kwamen van veel verder en lieten al vroeg weten in de Whatsapp groep dat ze onderweg waren.

Om kwart voor acht waren Pim en ik in de zaal waar Henk B en Henry ook al waren. Helaas waren de drie beloofde tafels gereduceerd naar één, maar om negen uur is er uiteindelijk nog één tafel bijgekomen. Er waren vijftien acteurs aanwezig, maar helaas geen acteurs van Star Trek. De grootste publiekstrekker was wel Ian McDiarmid (emperor Palpatine uit Star Wars), de hele dag stonden mensen in de rij voor zijn handtekening en/of foto.

De hoofdzaal was verdeeld in diverse zones, een hoek voor de fotoshoot met daarnaast de tafels waar de acteurs zaten en de handtekeningen gehaald konden worden. Opmerkelijk was dat je voor een foto zowel contant als met pin kon betalen, maar de handtekeningen waren "cash only", erg onhandig dat dit niet was gecommuniceerd. Er zijn geen pinautomaten in de Brabanthallen.

Verder waren er verschillende zones ingericht. Vintage Ville, Dealers Labyrinth en Artist Alley waar de vele handelaren hun waren stonden te verkopen. Horror Lifesize waar mensengrote poppen stonden die diverse horror rollen uitbeelden. Er was een geweldige Star Wars Expo van Yavin uit Polen. De modellen van deze club waren mooi en ook erg groot.

In de Fanzone bevonden zich de podia main stage, de Cosplay catwalk en de Wrestling Stage.

Hier werden regelmatig worstelpartijen opgevoerd, geen idee wat dat op een Con doet. Het zal wel te maken gehad hebben met het feit dat hier een groot deel toneelspel bij komt kijken. Opmerkelijk vond ik wel dat bij zowel de main stage als de catwalk geen stoelen waren neergezet. Qua timing had de organisatie ook niet goed nagedacht, want soms waren er tegelijkertijd op meerdere podia optredens die elkaar overstemden. In de hoek van de fanzone was onze stand die goed bezocht is, er zijn elf nieuwe leden geregistreerd! Tien bij de stand zelf en één online.

De bemanning van onze stand werd op zaterdag nog uitgebreid met Henk O en Joyce. Op zondag bestond de bemanning uit Pim, Marc, Erica, Henry, Jaap en mijzelf.

Op zaterdag was het erg rustig bij de handtekeningen (behalve dus bij Ian) en kon ik rustig handtekeningen scoren en een praatje maken met de acteurs. Altijd leuk!

Helaas had ik niet genoeg geld bij me, maar in de 2e zaal (de foodcourt) kon ik bij een foodtruck meer pinnen en zo toch mijn contante geld aanvullen. Hiermee kon ik de laatste handtekeningen ook scoren op zaterdag.

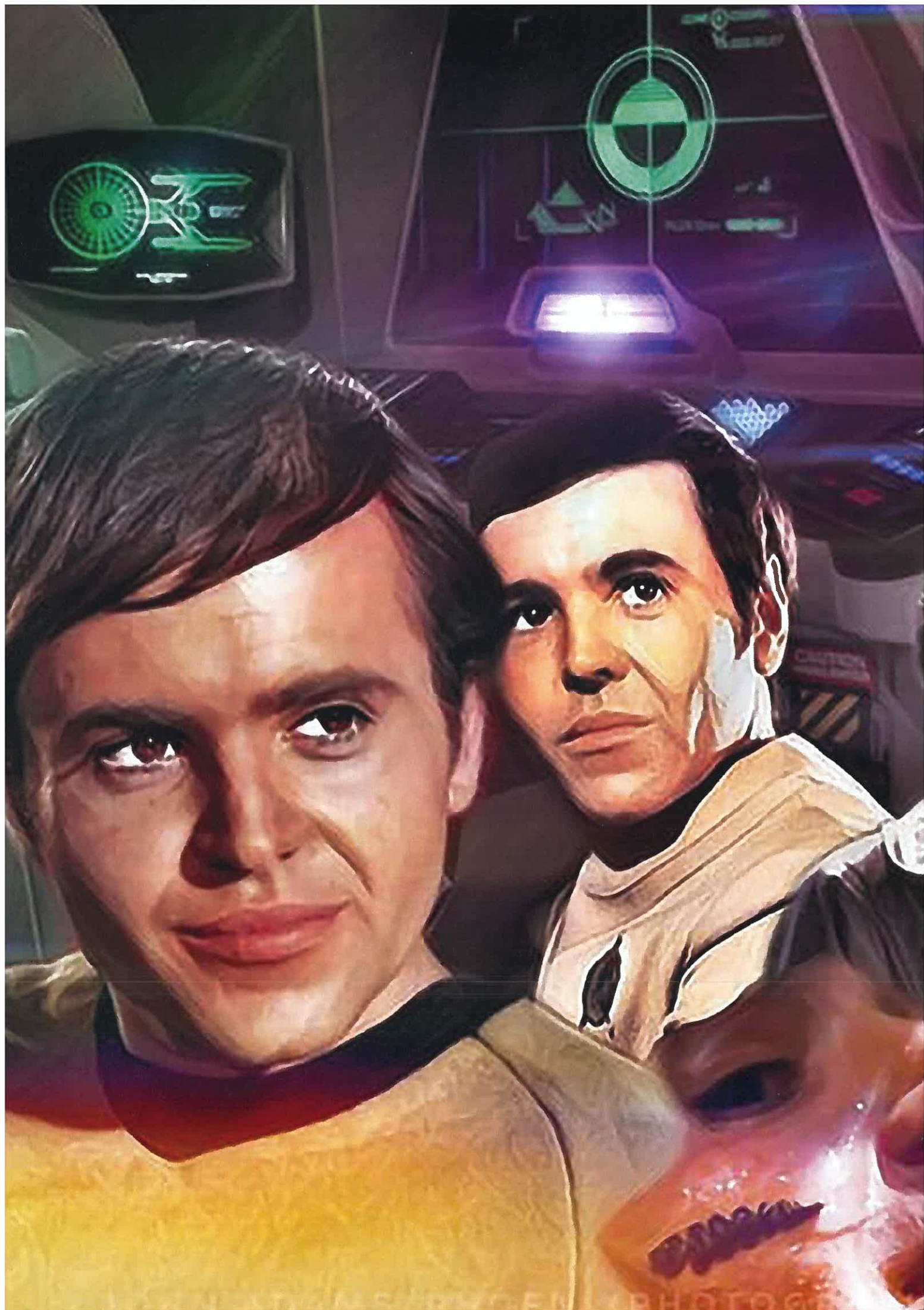
De Con duurde zaterdag tot 19:00 uur en na afloop hebben Pim en ik nog even wat gegeten in een van der Valk in de buurt. Pim bleef in Den Bosch en zelf was ik uiteindelijk iets na tien uur weer thuis. Gelukkig kon de wekker wat later gezet worden voor zondag, hij ging nu af om zeven uur.

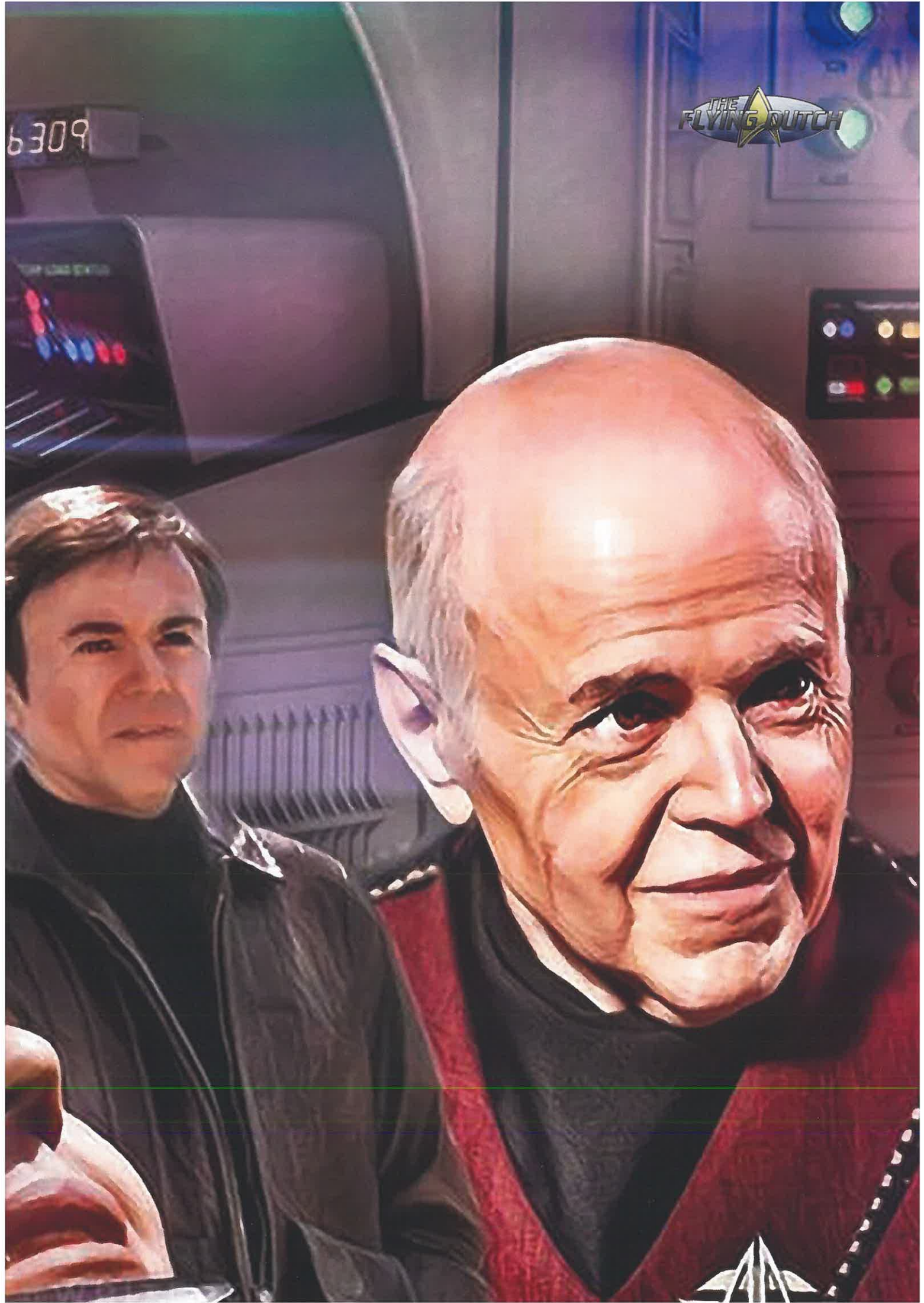
Rond kwart over negen trof ik de rest van de bemanning bij de stand.

Op zondag had ik een andere missie: op zaterdag 27 is de Echo Base Charity Con (Star Wars). Daar kan ik niet met een Star Trek T-shirt aan verschijnen, dus nog even een Star Wars T-shirt gescoord. Tevens een kleine Grogu (a.k.a. baby Yoda) gescoord die ik met een magneet op mijn schouder kan plaatsen. Dit samen met mijn Rebel Squadron Red Leader jas maakt dat ik helemaal klaar ben voor Echo Base.

Op zondag was het iets minder druk en rond vier uur begon het al leeg te lopen. Om vijf uur werden de bezoekers dringend verzocht de zaal te verlaten en konden wij onze stand afbouwen. Rond kwart voor zes reed ik mijn deel van de spullen richting Pim. Daar heb ik alles uitgeladen en kon ik tevreden weer huiswaarts. Om half acht stond ik bij de chinees, want ik had geen fut meer om nog te koken. Daarmee is weer een succesvolle Con afgerond.

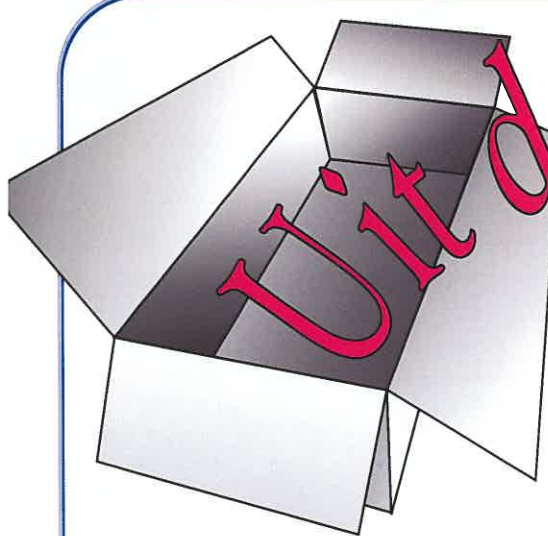

THE
FLYING DUTCH

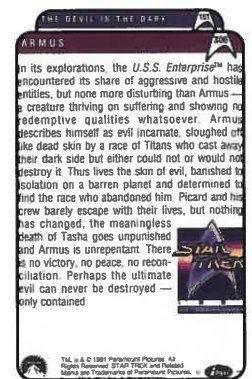

Uit de Doos

Cards from the final frontier!

Door: Harm Koopman

☹️ Mr.Fizzbin gaat waar hij nog nooit eerder is gegaan ☹️ ... aan het einde van de laatste "uit de doos" in onze eerste nieuwsbrief van 2023 staat:

Bernard mailde mij in januari 2022 onderstaande tekst. Met hulp van onder andere Peter van Mierlo probeer ik er een "Uit de doos"-aflevering van te maken, maar dit is er - zoals jullie kunnen lezen - niet eentje in de trant van "Doe me even alles van die acteur of die actrice". Vandaar dat zelfs jullie eigen Mr.Fizzbin in dit geval hulptroepen nodig heeft: ☺️:

Fizzbinn wordt natuurlijk ook gelezen! En ik heb een vraagje voor Harm. Ekobiologie zal bekend zijn. Ik zou benieuwd zijn wat de kaarten te melden hebben over niet-humanoïde (intelligente) 'corporeal' levensvormen van andere planeten in de Star Trek wereld. Zo uit het hoofd herinner ik mijn een 'corporeal' levensvorm op basis van silicium (2267 ("The Devil in the Dark")), maar shape shifters zijn vloeibaar zonder een 'eigen vorm', diverse energie-levensvormen zijn lichaamsloos.

gr Bernard Verlaan

Bernard, allereerst mijn dank voor de superleuke uitdaging! Waarom uitdaging? Wel, ik kan op vele manieren informatie putten uit mijn inmiddels immense tradingcard verzameldatabase.

Echter...

Je kunt het zo gek niet verzinnen of ik kan het wel op de een of andere manier uitvragen (in vaktermen een query draaien ☺️) maar ga ik zoeken met bijvoorbeeld niet-zuurstof-ademende-levensvormen, dan levert dat 0 hits op, probeer ik het met energie-levensvormen, wederom 0 hits...

En ik heb toch echt heel veel mogelijkheden: op naam acteur of actrice, geen probleem, aflevering waar het kaartje uit komt, geen probleem, set waar het kaartje toebehoort, geen probleem, jaartal van uitgifte en terugzoeken, geen probleem, etc.

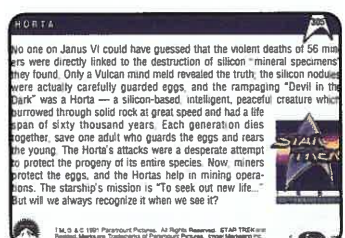
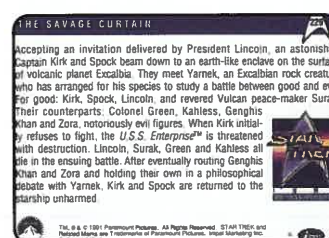
Maar niet voor 1 gat te vangen, bedacht ik "mogelijk kan 'rassengoeroe' Peter van Mierlo wel iets voor me betekenen." Dat bleek een schot in de roos, want Peter reikte mij niet alleen een aantal rassen aan die geen zuurstof ademen, maar kwam ook op de proppen met de aflevering waarin die rassen voorkomen en zo kon Mr. Fizzbin zijn tradingcard database opeens wel gebruiken.

Echter ontstond toen het volgende dilemma: hoe breed gaan we dit aan-vliegen? Behalve de Horta die Bernard zelf al aansnijdt in zijn tekst, zijn het er

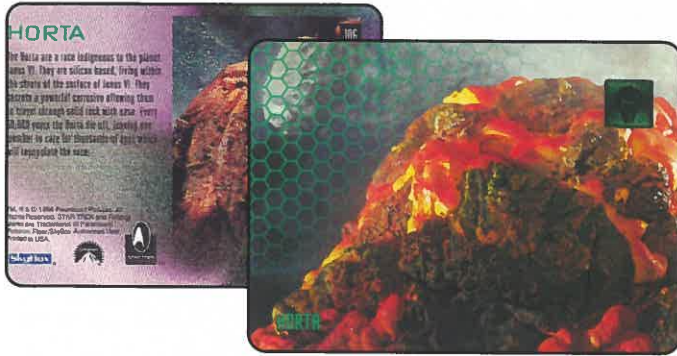
namelijk best veel als je gaat kijken in, zoals Bernard schrijft, de "Star Trek-wereld". Een groot aantal, zoals bijvoorbeeld de vleermuisachtige in "Operation - Annihilate!" hebben niet eens een naam (gekreger), maar er zijn wel tradingcards van ☺️.

Behalve het klassieke Horta voorbeeld is ook Yarnek, een Excalbian rotswezen uit "the Savage Curtain" een mooi tweede voorbeeld. Maar duik bijvoorbeeld seizoen 1 van The Next Generation eens in, Armus (Skin of Evil) en zeg voor het gemak maar TNG-breed uiteraard ons aller Q en zo je wilt Q2 natuurlijk ook.

Voorts zijn er dan ook nog rassen die we in heel veel Trek-werelden terugzien, bijvoorbeeld de Cytherians, die we in TNG, maar ook in DSN en VOY en zelfs ENT tegenkomen...

Natuurlijk zien we in afleveringen en dus op tradingcards het nodige aan informatie voor-bijkomen. Maar Mr. Fizzbin zou Mr. Fizzbin niet zijn als hij toch niet een spade dieper wil; het vraagstuk van Bernard, maar dan alleen "dedicated": het kaartje toegewezen aan de niet-zuurstof-ademende levensvorm.

Oké, let's go.

Ahum, om het toch een beetje af te bakenen, heb ik mij beperkt tot sets uitgegeven vóór 2000, dat vond ik ook wel een leuke "look back". Ik ga niet schrijven dat het lijstje compleet is of wat het aller-eerste kaartje is geweest, want dat heb ik ondanks allerlei onderzoek niet met zekerheid kunnen achterhalen. Maar hier wel een paar beauty's 🥰.

Laten we dit keer maar eens van nieuw teruggaan naar oud, een ding weten we overigens 100% zeker, handtekeningen zijn er niet, voor zover ik weet kan een niet-zuurstof-ademend wezen geen handtekening zetten. Maar of ik gelijk heb met deze stelling? Wie het wel weet, mag het zeggen 🤔???????

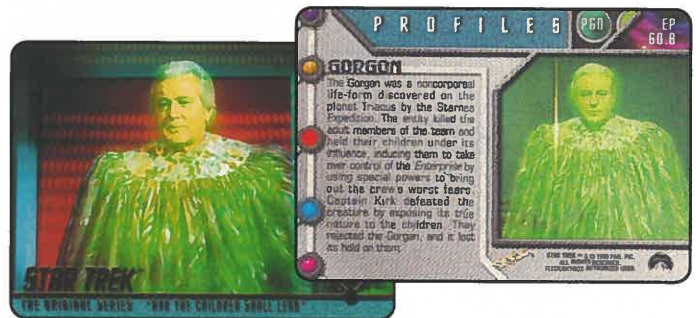
Genoeg nu, kaartjes Harm! 🥰

In Star Trek The Original Series Season Three uit 1999 zit een heel mooi kaartje van Gorgon (P60). Een jaartje eerder in Star Trek The Original Series Season Two uit 1998 zien we Spock die contact probeert te leggen met "the Companion" een energie-wezen (C62).

Tja, Star Trek Reflections of The Future – Phase Two uit 1996 is natuurlijk in dit geval helemaal "spekkie voor onze bekkies" 🥰, de Horta (106), het hierboven beschreven niet bij naam genoemde vleermuisachtige wezen (107), de Excaltian (115), Q (122), Armus (125), de Devidian (134) hier moet Bernard toch vrolijk van worden....

Nog wat verder terug in de tijd, Skybox The Master Series 1994 Star Trek Edition, bevat een heel mooi kaartje van de hand van Anthony Romano, een air brush "Horta" (16).

Oké, nog iets eerder, in Star Trek 1991 25th Anniversary Trading Cards, zitten er ook een aantal, natuurlijk de Horta (49), maar ook bijvoorbeeld Armus (52), wederom de Horta (151) misschien wel de nummer 2 na Anthony Romano, Spock met zijn fameuze "pain" scene, de Excaltian (229), opnieuw de Horta (305) en Armus (306).

Al met al zijn de niet-zuurstof-ademende-levensvormen en de energiejongens toch ook redelijk goed vertegenwoordigd in tradingcard land en zoals al geschreven Bernard, dank voor de mooie gelegenheid om eens echt te gaan waar Mr. Fizzbin nog niet eerder was gegaan...

Wat heb ik dan nog "in petto" voor 2023, wel in onze derde nieuwsbrief ben ik op dit moment (het is nu maart 2023 🥰) voornemens om de TNG Archives and Inscriptions set uit augustus 2022 onder de loep te nemen en ja, ik zou het superleuk vinden om in het december 2023 nummer alvast uit te gaan pakken met 40 jaar TFD. En dat hoeft natuurlijk niet specifiek tradingcards te zijn, want dan zijn we met 1 set in 40 jaar snel klaar 🥰🥰🥰.... Ideeën? harm@tfd.nl staat er voor open..... 🤗

SENTINEL

Door: *Mike Jansen*

Illustratie: *Christiaan Graafmans*

"Ik zeg je, dat ding, schip, wat het ook is, het bewaakt de grootste schat van het universum," zei Jason Profas.

"Hoe kun je daar zo zeker van zijn?" vroeg Alda Kamacho. Ze stuurde hun scheepje behendig door een klein asteroïdenveld. De discussie die ze met Jason voerde was niet nieuw, maar ze had plezier aan het treiteren van de kleine Aardling met haar vragen. Jason zuchtte. "In de hele Zinnebereich is nooit iets gelijksortigs gevonden. Wat ruïnes, ouwe troep, potscherven, tot we vlak buiten Tau Ceti deze wereld vonden." Hij tikte op de transparante koepel van hun scheepje waarin op grote afstand de donkergrijze bal van Hadasha lag, een schaduwwereld die diepe voren door de puinvelden trok die om de ster heen cirkelden. "En de bewaker, natuurlijk, de Sentinel. Wat een schok bracht die tewegg in de Zinnebereich. De journalisten wisten niet hoe snel ze onze nieuwe heer en meester moesten verwelkomen. Lafaards."

Alda grinnikte. "Je kunt het ze niet kwalijk nemen. Het ding omzeilen, verslaan of vernietigen mislukte. De mensen op de aangesloten werelden dachten dat dit de vijand was."

"Apengedrag," zei Jason. Hij schudde zijn hoofd zuchtte nog eens. "Duizenden lichtjaren naar alle kanten gekoloniseerd, maar ze komen iets vreemds tegen en alle beschaving gaat overboord."

"De laatste poging de Sentinel te vernietigen was ruim duizend jaar geleden," zei Alda. "Waarom denk je dat je nu wel langs die bewaker komt?"

"Nieuwe technologie," zei Jason. "Vers ontworpen door de vatbreinen op Lucida III en gebouwd door het Fennelcollectief op de werven rond Jesebel."

"Dat heb je eerder gezegd. Maar het is dus iets dat beter is dan de honderden pogingen die de mensheid heeft gedaan. Waarin alle inventiviteit van die 'apen' is gaan zitten, maar die ze geen stap verder heeft geholpen." Alda grijnsde wrang. "Als mijn eigen nek niet op het spel stond zou ik er misschien om kunnen lachen."

"Niets is zeker," zei Jason, serieus. "Maar de nieuwe vouwtechnologie plaatst ons buiten de normale ruimte en laat enkel een soort periscoop naar buiten steken. Ik hoop dat we daarmee zo klein zijn dat de Sentinel ons niet opmerkt. En zo niet, dan zijn er nog de spookbeelden om hem bezig te houden."

"En als die niet werken?" vroeg Alda.

"Als hij ons ziet en de vouw verstoort..." Jason haalde zijn schouders op. "Wij voelen er dan toch niets meer van, uitgesmeerd over twaalf lichtjaar."

Alda slikte ongemakkelijk en mompelde wat obsceniteiten in de taal van haar wereld. Ze stuurde hun schip in de schaduw van een grote asteroïde. Hun camera's staken net boven de horizon uit en vingen een helder beeld van de donkergrijze wereld. De witmetalene weerskaatsing die in een snelle, lage baan rond de wereld ging was van de Sentinel. Vergroting toonde de humanoïde figuur die ze op de oude plaatjes van de eerste ontdekkers had gezien en die in het geheel niet veranderd of verouderd leek. "Hij is groter dan ik gedacht had," zei ze. "Ruim tweeduizend mijl hoog, klopt dat?" "Bijna drieduizend. En niemand die weet hoe lang hij al zijn baantjes rond de planeet draait." Jason knikte zachtjes. "Dat gaan we uitvinden. En de schat die op de planeet ligt. Ben je er klaar voor?"

"Ik stel de coördinaten in," zei Alda. Even later zette hun schip zich in beweging, verliet de schaduw van de asteroïde en nam een koers aan die hen via de Noordpool van Hadasha de atmosfeer in zou krijgen. "Wanneer schakel je dat apparaat van je in?" Ze wees op het zwarte kastje met de rode knop dat naast zijn stoel stond.

"Zo laat mogelijk," zei Jason. "Verblijf in vouwruimte is ongezond. Maar we redden het wel naar de oppervlakte van de planeet zonder blijvende schade."

"Dat vertel je me nu?" zei Alda ongelovig. Ze gaf haar medepiloot een stomp op zijn arm, die hij negeerde.

Jason drukte de rode knop in en het uitzicht uit hun transparante koepel werd zwart. Enkel een klein lichtpuntje bleef zichtbaar, recht voor het schip. "De periscoop," zei Jason. Hij instrueerde de computer invallend licht te bewerken tot een driedimensionaal beeld van de omgeving. Ze dreven in de richting van Hadasha en snel kwam de Sentinel in zicht, als een immens, metalen beeld met meerdere armen en benen, een bijna menselijk gezicht onder een helm die voorzien was van kronkelende tentakels met een eigen leven.

"Zo dicht is nog nooit iemand bij de Sentinel geweest." Jason fluisterde. Alda hield haar adem in terwijl ze op enkele mijlen afstand voorbijdreven.

De Sentinel leek zich eerst niet bewust van hun nabijheid, maar halverwege gingen gaten rond de helm open en brede bundels licht beschenen het pad dat Alda en Jason volgden.

"Hij weet dat we er zijn," fluisterde Alda.

Jason gromde. "Twee minuten maar..." Hij activeerde de projector die meerdere spookschepen rond de Sentinel wierp om hem af te leiden. Het leek te werken, want methodisch begon de wachter de spookbeelden te vernietigen met megatonwapens. Minuten later daalden ze af door de dichte atmosfeer van Hadasha, de planeet die niemand ooit dichter dan enkele astronomische eenheden was genaderd.

"Hij volgt niet," zei Jason. "Een halve mijl boven het oppervlak kan ik ons nog uit de vouw krijgen." Hij stelde de computers in en keek gespannen naar de hoogtemeters. Exact op een halve mijl leek de ruimte om hen heen uit elkaar te scheuren en met een dreun materialiseerde hun schip in de dichte gaswolken van Hadasha. Meteen werden ze alle kanten op geslingerd en met gierende turbines wrong het schip zich vooruit.

Met wild kloppend hart hield Alda de meters in de gaten en zocht ze naar een geschikte landingsplaats. Toen een vlak plateau zich aandiende, enkele tientallen mijlen voor hen, slaakte ze een zucht van verlichting en gaf het schip opdracht daar te landen.

Hoewel de wind nog om hen heen gierende, was de relatieve rust op het plateau een verademing.

"De Sentinel ziet ons niet," zei Jason.

"Wees blij. Ik heb de beelden van de Excalibur-klasse kruisers gezien. Schroot, in luttele minuten. Ons zou hij in seconden tot moes kunnen vermaleren." Alda keek ongemakkelijk naar het kolkende wolkendek boven hen, bang dat de Sentinel elk moment zijn gezicht erdoorheen zou kunnen steken.

Jason sloeg met zijn hand op de leuning van zijn stoel. "Op zoek naar de schat. Dat ding bewaakt iets en ik wil het weten."

"Goed, nanosondes in de atmosfeer geven ons in de komende uren een beeld van een groot deel van de omgeving." Alda gaf de commando's in een donkere wolk omgaf even het schip, voordat de wind de deeltjes oppikte en verspreidde. Na drie uur wachten toonde de kaart op het scherm een kunstmatige structuur.

"Dat is het," zei Jason.

"Ik denk dat je gelijk hebt," zei Alda. Ze stuurde het schip door de razende wind, laag boven de grond, naar het doel, honderden mijlen verderop.

"Indrukwekkend bouwwerk," zei Jason.

Alda knikte. "Ik vlieg het schip naar binnen," zei ze. "De opening is groot genoeg." In de lichtbundels van het schip werd een grote hal zichtbaar, opgetrokken uit monolieten van vele honderden tonnen zwaar. Een donkere schacht, vijf keer zo breed en hoog als hun schip, liep schuin naar beneden.

"Er ligt een enorme grot beneden ons," zei Alda. Ze las de informatie die de nanosondes verzameld hadden. "Diepe afgronden, maar in het midden steekt een eenzame piek omhoog en daar zouden we op kunnen landen."

"Doen," zei Jason. Hij keek goed om zich heen. "Alles wat ik tot nu toe in onze lichtbundels gezien heb is aangelegd, dus ik ben er vrijwel zeker van dat die piek ook kunstmatig is."

Een kwartier later werd een plateau zichtbaar als een eiland van licht in een zee van duister.

"Kijk," fluisterde Jason, bijna eerbiedig. Hij wees naar een verhoging waarop een eenzame figuur rustte, nauwelijks mensvormig en vele malen groter. "Een soort reus."

Het schip landde op korte afstand van de verhoging. Jason en Alda stapten uit, gekleed in ruimtepakken. De atmosfeer in de grot was dodelijk voor mensen.

Ze naderden de figuur voorzichtig. Hij, zij of het was ook in een soort ruimtepak gekleed met een donkergekleurde helm.

"Wat denk je hoe lang het hier al zit?" vroeg Jason.

"Geen idee," zei Alda. "Onbekende materialen, onbekende atmosfeer, onbekend bouwwerk. Kan duizenden, kan miljoenen jaren zijn."

Hij klom de verhoging op tot hij naast de helm van de zittende figuur stond. Met zijn hand raakte hij de figuur aan, waarna hij verstijfde.

"Wat is er?" vroeg Alda. Ze zag het hoofd van Jason naar haar toe draaien en lege, zwarte ogen staarden haar aan. Schaduwen speelden rond zijn hoofd als levende, duistere vlammen.

"Oh, shit," zei Alda. Ze draaide zich om en rende op volle snelheid terug naar het schip. Ze dook naar binnen, sloot de deur en nam plaats in de cockpit. Binnen seconden had ze de noodprocedure voor vertrek gestart.

Terwijl ze de paar seconden aftelde, zag ze Jason, of wat eens Jason was geweest, naderen. Een dichte, zwarte band van bewegende schaduwen strekte zich van de zittende reus naar haar voormalige compagnon.

Vlak voor Jason het schip kon aanraken, schoot het omhoog en vloog op hoge snelheid de grot uit.

Alda zette een koers uit die haar zo snel mogelijk terug zou brengen naar de door mensen bewoonde delen van de ruimte.

Hoog boven de planeet merkten miljoen jaar oude circuits het ontwaken beneden op. Als een computer iets van teleurstelling kon voelen, dan was dit het moment. Al die tijd was zijn gevangene opgesloten gebleven op de planeet, diep in slaap, ongestoord, naar verwachting tot het universum weer in zou storten. Maar nu was hij wakker.

De Sentinel observeerde de planeet, zag de schaduwen opvlammen en zich over het oppervlak uitstorten. Het zou niet lang duren voor de hele planeet was opgeslokt en de macht van zijn eeuwige vijand zo groot dat hij niet meer te stoppen was. De Sentinel vreesde voor het universum, voor zover een mechanisch wezen zulke gevoelens kon bezitten.

Langzaam sponnen de singulariteiten diep in het binnenste van de Sentinel op, klaar om de meest vernietigende energiewapens

die ooit gebouwd waren in te zetten en de planeet in een kleine supernova te veranderen, de enige manier om de schaduw daadwerkelijk te stoppen en doden.

De Sentinel strekte zijn armen van duizend mijl elk uit en focuste de kracht van een miljoen zonnen op de kern van de planeet. De schaduwen reikten inmiddels al tot vlak buiten de atmosfeer, maar de gloeiende kern die zich nu met bijna de lichtsnelheid naar buiten werkte, haalde zelfs de snelste in en vernietigde ze.

Het resulterende zwarte gat stortte onder zijn eigen gewicht in elkaar en trok alles in zijn buurt met zich mee naar binnen, de gebeurtenishorizon een eeuwigdurende gevangenis voor zijn vijand.

Binnen enkele uren was het proces voltooid. Geduldig wachtte de Sentinel tot het zwarte gat gestabiliseerd was, voor hij het stelsel afzocht op residuen.

Hij vond er een: een klein scheepje met een humanoïde vorm aan boord. Zijn circuits registreerden tevredenheid. Het hebben van een doel gaf de Sentinel bestaansrecht.

Nu al speelden miljoenen scenario's door zijn brein, maar het oerscenario, waarin hij, de Sentinel, zijn broeder naar zijn laatste rustplaats begeleidde, te ruste legde en vervolgens de bewaking op zich nam, kwam als ideaalbeeld telkens weer naar voren.

Immense aandrijvingen kwamen tot leven en stuwden hem weg van de zon en de eeuwige gevangenis van zijn broeder, in de richting van het kleine scheepje waarin een levend aspect van zijn broeder zich schuilhield, slapend, nu nog wel, tot de omstandigheden juist waren.

Voordat dat kon gebeuren zou de Sentinel hem onderscheppen en op een rustige, onbewoonde wereld laten landen, onbereikbaar voor iedereen en goed bewaakt, diep in slaap en gevaarloos voor het universum.

Natuurlijk liet de Sentinel ook andere gedachten opkomen, van andere aspecten die met redelijkheid probeerden hem op andere scenario's te brengen. Maar die gedachten waren zo oud als hijzelf en hij had ze al duizend keer verworpen. Zo ook nu.

Hij bezat de macht zijn broeder te beëindigen. Maar die macht zou ook zijn einde betekenen, als niet een langzaam wegwijnen in de dans van lichtjaren, tot entropie ook een einde aan hem maakte.

Nee, het was goed zo, zoals.

DE NEPTUNE KLASSE

Door: James T. Fazar

TRITON

NEPTUNE CLASS

TYPE : WARSHIP
 COMMISSIONED : 2132 - 2139
 REMAINED IN SERVICE UNTIL 2169
 LENGTH : 127 M
 BEAM : 115 M
 HEIGHT : 18 M
 MASS : 40.000 METRIC TONS
 CREW : 35
 ARMAMENT : 2 X PHASE CANNONS
 2 X MDD 2 SPATIAL TORPEDO TUBES
 DEFENCES : LIGHT MONOTANIUM SINGLE HULL
 PLUS 2 CM POLARISED ARMOUR
 LOW LEVEL STRUCTURAL INTEGRITY FIELD
 SPEEDS : NORMAL CRUISE : WARP 1.5
 MAXIMUM CRUISE : WARP 1.5

Arrow • Assist • Cavalry • Christopher • Cosmos • CZ-100 • DY-100 • DY-500 • DY-700 • DY-1100-class • Daedalus • Discovery • Doppler (scout) • Edison • Galliant • Ganges • Hopkins • Horizon • Intrepid (Earth) • J (freighter) • Long • Marshall • Mercury (scout) • Messier • Minuteman • Neptune • NX • Poseidon • Strider • Vanguard (starship) • Verne • Y (freighter) • Yorktown • Zeus

De Neptune klasse is een United Earth-onderzoeksschip in dienst van Starfleet in het decennium van de jaren 2140 (ENT-aflevering: 'Singularity').

Gelanceerd in 2141, was de Neptune-klasse een van de eerste ruimteschepen van de aarde die was ontworpen om de aarde te beschermen tegen aanvallen en verkenningen van dichtbij. Met een topsnelheid van Warp 3.1 toen het voor het eerst werd ontworpen, en later 3.9 tegen de 2150s, was de Neptune-klasse een middelgroot, goed bewapend schip. Het was voor het eerst bewapend met ruimtelijke torpedo's en plasmakanonnen. Deze werden in de jaren 2150 opgewaardeerd tot foton torpedo's en fasekanonnen. Het schip testte ook verschillende systemen en het basisschotelontwerp dat later op de NX-klasse zou worden gebruikt. Tegen 2152 hadden schepen uit de Neptune-klasse een maximale warp-factor van 2. Schepen van deze klasse gebruikten hetzelfde kapiteinsmodel dat aanvankelijk zou worden gebruikt op de NX-klasse, een nieuwer en geavanceerder ruimteschipontwerp (ENT-aflevering: 'Singularity').

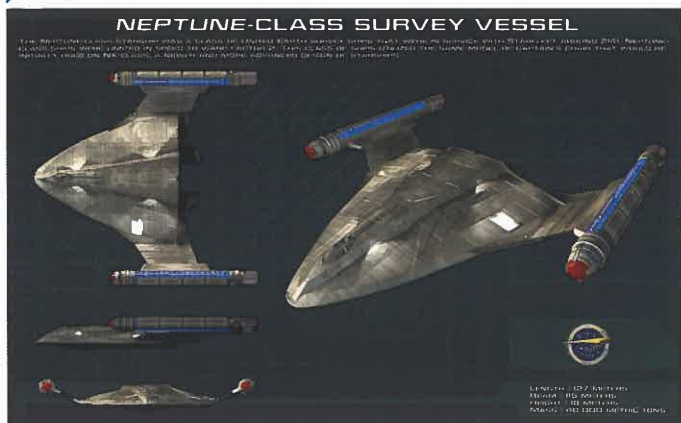
Enterprise NX-01 kwam tijdens hun missie te dicht bij een zwart gat.

Daardoor bezweken ze langzaam onder de effecten van de straling. De bemanning bezweek langzaam onder mentale stress. Hoofdingenieur van de NX-klasse, scheepsingenieur Charles Tucker III, werd geobserveerd door de stoel van kapitein Jonathan Archer. Hij dat klaagde dat Archer nog steeds op een Neptune-klasse stoel moest zitten, en vond dat de kapitein beter verdiende dan 'zo'n oude stoel'.

Starfleet baseerde de NX-klasse schepen op vier Neptunus-klasse schepen die tussen 2146 en 2151 op aarde waren gebouwd.

Maar naarmate er meer Neptunus- en latere NX-klasse schepen werden gebouwd, werden sommige schepen naar nabijgelegen aardkolonies gestuurd om hen te helpen verdedigen tegen vijandige rassen zoals de Klingons en Suliban. In 2153, toen de NX-01 terugkeerde naar de aarde om te worden gerepareerd na de Xindi-aanval, bewees het Neptune-klasse schip Intrepid de waarde van het schip. Samen met de Venus-klasse schepen Constitution en Challenger onderschepte ze een Klingon Battlecruiser in de ruimte die de Enterprise aanviel. Daarna werd er nog een dozijn van de klasse gebouwd.

2131: Starfleet van de aarde geeft een algemene ontwerp opdracht voor een schip dat de ruimte van de aarde kan verdedigen. Het algemene idee is voor een modulair ruimteschip. Neptunus-klasse werd goedgekeurd als prototype middelgrote verdedigingsschip. Spaceframe-ontwerp is goedgekeurd en de volledige specificaties worden doorgestuurd naar de San Francisco Fleet Yards. De productie begint voor het Prototype-schip, officieel genaamd Neptune, NCL-01.

2132: Starfleet bekijkt de ontwerpschema's voor de nieuwe klasse en na lang wikken en wegen is het primaire ontwerp goedgekeurd en worden de instructies voor de parameters voortstuwing, computer, wapens en ruimtevaartwerk ter consultatie verzonden. Een Warp 3-geschikt ontwerp en een motor zijn goedgekeurd. Chassisvergrendelingssysteem is geslaagd Review 1. Tegen het einde van het jaar is het ruimteframe voor 15% voltooid.

2133: Halverwege het jaar komen de computer cores aan en worden ze op de Neptunus gemonteerd. Halverwege augustus zijn fusiereactoren online en voorzien ze van primaire energie.

2134: Computersysteem werkt op 33% van het maximum. Systeem zal naar verwachting eind dit jaar zelfbewust worden. Brugmodule ontworpen.

2135: Primair rompwerk voltooid. Theoretische voortstuwing Dynamics labs verzendt functionele test warpcore voor montage en uitlijning in het kale chassis.

2136: Habitat-modules zijn aangesloten. Chassis is voltooid.

2137: Computersystemen worden geüpload en getest. Primaire modules zijn bevestigd en de buitenste romp van het schotelgedeelte nadert zijn voltooiing. De brugmodule die aan de primaire romp is bevestigd, wordt in de functionele status gebracht.

2138: Impulssystemen passeren Review 3 en beginnen met autonome vermogensregeling op laag niveau. Spaceframe is 93% voltooid.

2139: Computersysteem volledig zelfbewust en alle onderhoudskabels worden losgekoppeld zodat alle systemen zelfstandig kunnen draaien. Warp stress coating is aangebracht. Laatste markeringen en verf aan de buitenkant aangebracht.

2140: Alle primaire tests zijn geslaagd voor Review 4. Propulsion dynamics labs leveren een volledig functionele warpcore. Warpcore begint met primair testen. Secundaire back-up Generatoren worden uitgeschakeld en worden hulpsysteembesturing.

2141: Warpcore slaagt voor Review 3 en de stresstest tot 80% piekvermogen. Neptune is officieel in opdracht van Starfleet tijdens een korte ceremonie. Brugplaquette wordt op de eerste plaats gezet en kapitein Michael Alexander neemt het bevel over het schip. Neptunus begint een shakedown-cruise die naar schatting een jaar zal duren. ✨

Voorgelezen

Door: Paul Ploeg

Titel:

Star Trek: Prometheus – In the Heart of Chaos

Auteur:

Bernd Perplies & Christian Humberg

ISBN:

978-1-7856-5653-8

Nu de oorzaak van de vijandigheid van de Renao richting de Federation en de Klingons gevonden is, gaat men op zoek naar een oplossing. Men probeert in eerste instantie contact te leggen met de "Zoon van de oude Roden" met behulp van bemanningsleden die telepathisch begaafd zijn. De poging mislukt niet alleen, de bemanningsleden worden mentaal uitgeschakeld. Een andere

mogelijke oplossing moet worden gevonden in eeuwenoude verhalen uit de mythologie van de Renao. Maar zelfs het Renao-bemanningslid aan boord van de Prometheus heeft zijn twijfels of die verhalen wel een kern van waarheid bevatten.

Men moet op zoek naar een tweede "Chaos Zone" in het universum waar de "Witte Hoeder" uit de Renao mythologie zich moet bevinden. Men roept de hulp in van Memory Alpha, een wetenschappelijk centrum van de Federation waar alle wetenschappelijke databanken over het universum zich bevinden. Daar is een wetenschapper werkzaam wiens carrière en aanzien bij collega's behoorlijk is gedaald. Dat komt vooral door zijn houding tegenover collega's in het verleden, en een experiment aan boord van de USS Enterprise-D van jaren geleden dat totaal mislukte. Met behulp van een oude bekende lukt het hem om een tweede "Chaos Zone" te vinden.

Ondertussen proberen de Klingons erachter te komen waar de vijandige Renao hun ruimtescheepswerven hebben om die te vernietigen. Door een aantal ideeën van Ambassador Rozhenko weten de Klingons de locatie van de scheepswerven te vinden. De scheepswerven vernietigen blijkt echter lastiger dan gedacht. De Prometheus weet met behulp van Ak Namur, het Renao-bemanningslid, de Witte Hoeder zo ver te krijgen dat deze meewerkt om de chaos gecreëerd door de Zoon van de Oude Roden ongedaan te maken. Ook dat blijkt echter makkelijker gezegd dan gedaan.

Dit boek is het laatste deel van deze trilogie en de schrijvers verdienen met deze afsluiting weer een pluim. De auteurs zijn niet alleen schrijvers maar ook Star Trek fans, en hebben dat gebruikt om goede research te doen om dit verhaal tot een goed einde te brengen. Vooral het gebruik van een aantal karakters die een gastrol krijgen om zodoende één van de verhaallijnen af te sluiten is leuk gevonden en brengt je even terug naar het eerst seizoen van The Next Generation. Ook de andere verhaallijn heeft een originele afsluiting door de ideeën van Alexander Rozhenko. Aan het einde volgt er nog een moralistische boodschap die misschien weggelaten had kunnen worden. Voor mij is de eindconclusie dat deze Duitse schrijvers vaker gebruikt mogen worden voor het schrijven van Star Trek boeken want ze zijn zeker niet minder dan hun Amerikaanse en Britse collega's. ✨

Voorgelezen

Door: Paul Ploeg

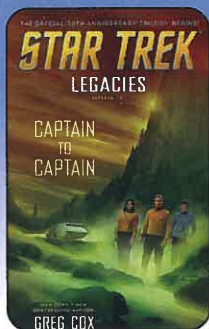
Titel: *Star Trek: Legacies – Captain to Captain*

Auteur: Greg Cox

ISBN: 978-1-4767-7913

Titel: Auteur:

ISBN: 978-1-5011-2529-4

Het jaar is 2249, vier jaar na de lancering van de USS Enterprise. Robert April, de Captain van de Enterprise, en de bemanning komen in de buurt van de planeet Usilde waar ze een gebouw

ontdekken dat niet thuishoort op die planeet, gezien de technologische ontwikkeling van de oorspronkelijke bevolking die er woont. Een team onder leiding van Lieutenant Una wordt voor onderzoek naar de planeet gestuurd om de planeet te onderzoeken. Ze maken contact met de plaatselijke bevolking die hen in eerste instantie vijandig benadert. Pas wanneer er een confrontatie komt van het team met de bewoners van het gebouw die ronduit vijandig zijn, wordt de verhouding met de plaatselijke bevolking beter. De bewoners van het gebouw, de Citadel, zien niet alleen het team maar ook de Enterprise als een bedreiging, en een aanval op beiden volgt al snel. Men krijgt echter hulp uit onverwachte hoek, maar niet voordat er slachtoffers gevallen zijn.

Het jaar is 2267. Een geheim dat jarenlang van Captain aan Captain is overgedragen aan boord van de Enterprise wordt gestolen. De dader, een voormalig bemanningslid van de Enterprise, en nu Captain van de USS Yorktown, is met het geheim op weg naar de derde planeet in de Libros systeem, bijgenaamd Usilde. De diefstal is al een groot probleem voor Kirk, maar dat Captain Una met het geheim naar Usilde gaat is een tweede probleem. De planeet bevindt zich achttien jaar later in een systeem dat gedaimd wordt door de Klingons. Het grootste probleem voor Kirk is echter iets wat hij nog niet weet. Er is namelijk nog een partij die ook geïnteresseerd is in het geheim.

Dit boek is het eerste deel van een trilogie geschreven ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Star Trek. En dit deel mag er al direct wezen. Wat ik leuk vond is dat de allereerste Captain van de Enterprise, Captain Robert April, nu eens voor een deel de hoofdrol krijgt. Maar voor het grootste deel van het verhaal is de hoofdrol weggelegd voor Number One, ofwel Una. Haar karakter wordt gedurende de twee verhaallijnen behoorlijk uitgediept. Je krijgt gedurende het verhaal begrip voor haar en voor wat ze doet, ook al breekt ze daarmee de regels van Starfleet, en riskeert ze daarbij niet alleen haar reputatie, haar naam, en haar carrière in Starfleet. Ook al wordt het niet expliciet beschreven: je kunt tevens als nog goed de dubbele loyaliteiten van Spock in het boek lezen. Namelijk de loyaliteit ten opzichte van zijn huidige Captain, Kirk, en die jegens zijn voormalige eerste officier. De cliffhanger aan het einde was verrassend, maar had je kunnen zien aankomen. Ondanks dat was het een mooie afsluiting van het boek. Je kan na het lezen van dit boek haast niet wachten op het vervolg. Kortom, een heel goed begin van deze trilogie..

Voorgelezen

Door: Paul Ploeg

Titel: *Star Trek: Discovery – The Enterprise War*

Auteur: John Jackson Miller
ISBN: 978-1-9821-1331-5

Aan het einde van het eerste seizoen van Discovery verschijnt de USS Enterprise opeens in beeld. De vraag is dan natuurlijk waar de Enterprise was tijdens de oorlog met de Klingons. Aan het begin van de oorlog was de Enterprise met hun vijfjarige verkenningsmissie en kreeg Captain Pike van Admiral Cornwell het bevel door te gaan met de missie. De Enterprise bevindt zich echter in de Pergamum Nebula,

waar de reisomstandigheden niet bepaald ideaal te noemen zijn. Vervolgens wordt de Enterprise uit het niets aangevallen door Lurian piraten die de Enterprise als trofee zien om aan de Klingons te geven. Na de aanval te hebben afgeslagen komen ze op een bewoonbare planeet in de Nebula waar de bemanning verlof krijgt voor rust en ontspanning.

Die rust is echter maar van korte duur want tijdens het verlof wordt een deel van de bemanning aangevallen en ontvoerd door onbekenden. Deze onbekenden maken zich bekend als de Ongebonden (Boundless), en dwingen de gevangengenomen bemanningsleden voor hen te vechten. Ze vechten al een lange tijd tegen een ander volk, de Rengru. En beide partijen vechten tegen elkaar zonder echt gebiedswinst of een overwicht ten opzichte van de ander te krijgen. De Ongebonden rekruteren hun soldaten uit eigen geledenen en anders dwingen ze gevangenen voor hen te vechten.

Captain Pike en de overgebleven bemanningsleden van de Enterprise gaan op jacht om hun collega's terug te vinden. Zij worden daarbij betrokken bij het conflict, en worden kort na elkaar door beide partijen van het conflict aangevallen. Pike wordt gedwongen de Enterprise op te splitsen in twee delen. Dat kan wel maar wordt door Starfleet technici afgeraden. Number One (Una) heeft het bevel over het deel waar de warpcore zich bevindt terwijl Pike het bevel heeft over het schotelgedeelte. Beiden krijgen te maken met één van de twee partijen in het conflict, Pike met de Ongebonden en Una met de Rengru. Spock en de overige gevangengenomen bemanningsleden proberen een plan te bedenken om te ontsnappen om zo niet mee te hoeven vechten. De drie groepen van de Enterprise komen uiteindelijk weer bij elkaar en doen daarbij een ontdekking die het conflict radicaal verandert.

Aangezien dit boek over Captain Pike en de bemanning van de Enterprise gaat, zou je verwachten dat dit boek in het genre van TOS zou worden geplaatst of als een algemeen Star Trek boek wordt aangemerkt aangezien boeken over Pike meestal daarin geplaatst wordt. In dit geval is dat niet gedaan en dat heeft goede redenen. Ten eerste omdat het boek een connectie heeft met de Discovery. En ten tweede omdat als je het boek leest je duidelijk kan merken dat dit over Christopher Pike gaat die gespeeld wordt door Anson Mount en niet door Jeffrey Hunter.

Net als de vorige boeken is dit boek er weer één dat verrassend goed is. Hoewel het verhaal ongeveer honderd pagina's heeft om op te starten gaat het daarna helemaal los. De diverse karakters zijn heel goed uitgewerkt. Niet alleen die van de hoofdpersonen maar ook van de karakters die een bijrol hebben. Dat is niet alleen bij de karakters van Kormagan, de leider van de Ongebonden, en de Lurian piraat Bala-don goed gelukt maar ook bij de CMO Doctor Boyce en Officer Con-noly. Het einde van het verhaal, wat betreft het conflict tussen Rengru en de Ongebonden, krijgt een verrassende wending. Daarnaast kun je in het verhaal ook elementen lezen van het eerdere bezoek van de Enterprise aan de planeet Talos IV. Zowel liefhebbers van het Discovery genre als van het TOS genre zullen dit boek zeker gaan waarderen.

Hallo,

Ik vond het jaar voor de vereniging maar langzaam op gang komen. Dit gevoel zal wel komen omdat de Heroes Dutch Comic Con pas eind juni is, in plaats van in maart. Dat wil niet zeggen dat het saai was om te wachten wat het jaar zou gaan brengen. In tegendeel, met het derde en laatste seizoen van Picard was het smullen.

Ik hoop dat degenen die het ook gezien hebben er net zo van genoten hebben. Dit was voor mij al het hoogtepunt van het jaar. Om de TNG cast voor de laatste keer samen op TV te zien, was ouderwets genieten. Maar ja, zoals ze al waren gestopt, lijkt nu echt aan alle goede TNG een einde te zijn gekomen.

Maar gelukkig is er genoeg om naar vooruit te kijken. Ten tijde dat dit blad op je deurmat is gevallen kun je (met het juiste streaming abonnement) alweer genieten van het tweede seizoen van Strange New Worlds en staat er voor de zomer en het najaar genoeg ander nieuw materiaal gepland. Discovery

seizoen 5 onder andere. Genoeg vermaak in het vooruitzicht en dat is wel zo fijn. Een ander vooruitzicht is dat de TFD volgend jaar 40 jaar bestaat, iets waarvoor we plannen aan het maken zijn om dit niet onopgemerkt voorbij te laten gaan. En mogelijk weer een bioscoopfilm met Michelle Yeoh? We worden wel verwend momenteel, maar daar heb ik geen bezwaar tegen. Lekker genieten van onze hobby.

*Met vriendelijke groet,
Pim*

AGENDA: Voor alle aankomende evenementen en beurzen verwijzen we je naar de agenda op onze website: www.tfd.nl

Postadres: Overhandstraat 3
..... 3195 SE Pernis RT
E-mail: info@tfd.nl
Website: www.tfd.nl
Kvk: v448309

Het bestuur van The Flying Dutch ziet er als volgt uit:

Voorzitter: Pim Blokker
Penningmeester: Henk Osinga
Secretaris: Marc Ghysels
Ledenadministratie: Harm Koopman
..... ledenadministratie@tfd.nl

De volgende personen zijn aanspreekpunt voor overige functies binnen de vereniging:

PR: Marc Ghysels
Conventiegroep: Petra van Wijnen
..... conventiewerkgroep@tfd.nl
Vrijwilligerscoördinatie: Engelina Wessel en
..... Peter-Jan Hanekamp
..... staff.starchaser@tfd.nl
Redactie: Joyce Geurts
..... redactie@tfd.nl

Lid worden?

Lid worden kan door een briefje te schrijven of een mailtje te sturen naar de ledenadministratie. U ontvangt dan alle benodigde (betaal)gegevens. Na betaling van het lidmaatschapsgeld (22,50 in de loop van het jaar aangepast naar rato) ontvangt u:

- Een lidmaatschapspasje
- Ons verenigingsmagazine
- Korting bij verenigingsbijeenkomsten

Lidmaatschap

Het lidmaatschap loopt van januari t/m december en wordt zonder opzegging stilzwijgend verlengd. Te late betaling van het lidmaatschap leidt ertoe dat we verzendkosten zullen moeten berekenen voor het nazenden van de eerste nieuwsbrief (voor zover de voorraad strekt).

Verhuizen?

Dan wil je uiteraard dat je TFD nieuwsbrief op je nieuwe adres belandt, dus drop die gegevens even op ledenadministratie@tfd.nl

Privacy

De vereniging verwerkt persoonsgegevens van haar leden ten behoeve van de diensten behorende bij het lidmaatschap. Voor meer informatie hierover verwijzen we naar onze privacy verklaring op www.tfd.nl.

Opzeggen

Beëindiging van het lidmaatschap van The Flying Dutch kan alleen aan het einde van het verenigingsjaar en dient 2 maanden voor het verstrijken van het lopende verenigingsjaar schriftelijk te gebeuren, bij voorkeur via ledenadministratie@tfd.nl.

The Flying Dutch magazines nabestellen:

Mis je nog een of meerdere exemplaren in je verzameling? Dan kun je deze – indien voorradig - nabestellen via info@tfd.nl

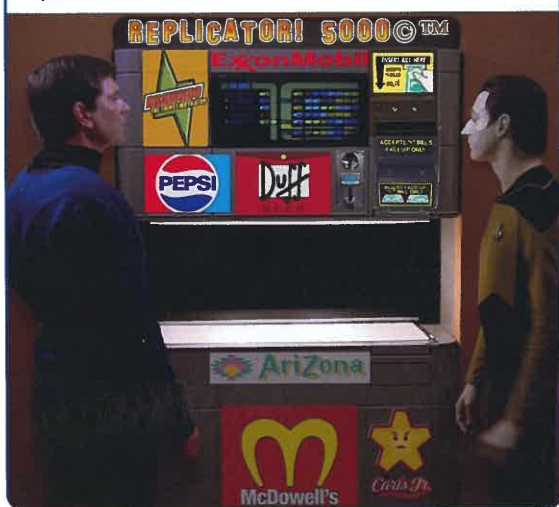
Jaargang 1995 t.m. 2016
(voor zover beschikbaar)
Gratis, alleen tegen verzendkosten

Jaargang 2017 t.m. 2020:
€3,50 per stuk, plus verzendkosten

Jaargang 2021 en later:
€6,95 per stuk, plus verzendkosten.

you: "replicators will make socialism inevitable!"

me, an intellectual whomst owns them means of replication:

Heb jij ook spullen of materialen die je wilt ruilen, verkopen of ben je ergens naar op zoek? Dan is de Replicator Room precies wat je zoekt! In deze rubriek kun je namelijk gratis* adverteren! Stuur een email naar redactie@tfd.nl o.v.v. Replicator Room of stuur een brief(kaart)je naar ons postadres.

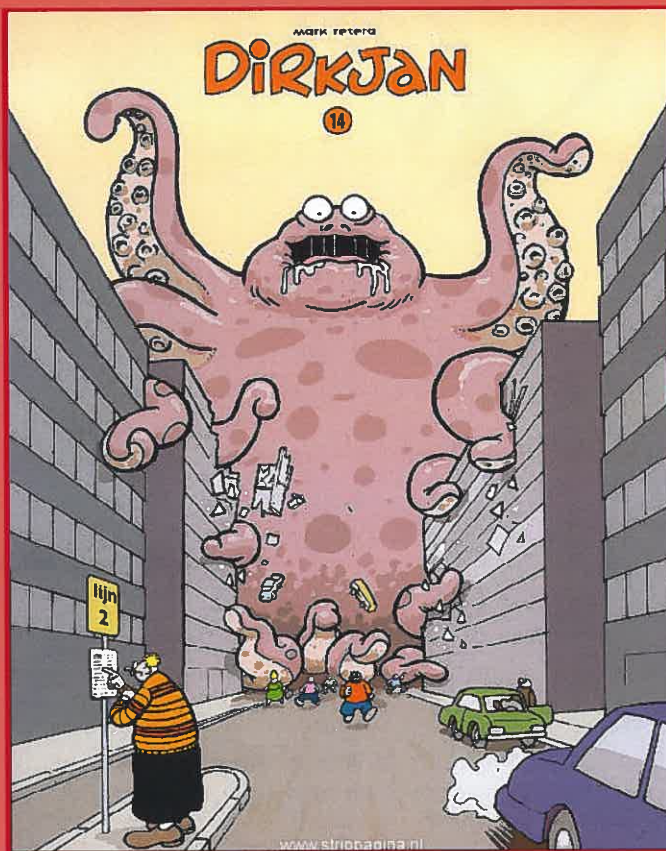
Te koop aangeboden: collectie tradingcards. Lijkt het je leuk om te starten met het verzamelen van tradingcards? Of ben je net gestart en wil je een boost voor je collectie? Een van onze leden heeft een grote collectie, die hij voor een zacht prijsje bij een liefhebber terecht wil laten komen. Interesse? Drop dan even een emailtje bij harm@tfd.nl en Harm zal jullie met elkaar in contact brengen.

The Flying Dutch neemt geen verantwoording voor de inhoud van de advertenties die geplaatst worden in deze Replicator Room. Advertenties die illegale kopiën aanbieden worden geweigerd.

* Commerciële advertenties kosten €0,75 per regel

.....

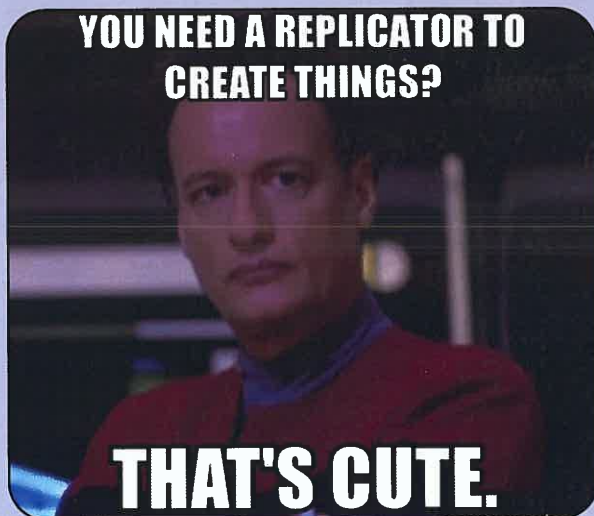
opgelet!

www.dirkjan.nl

[Ook adverteren? Email naar: info@tfd.nl]

YOU NEED A REPLICATOR TO
CREATE THINGS?

THAT'S CUTE.

Paramount

: STRANGE NEW WORLDS

Ben jij gek op alles van

STAR TREK?

JE BENT NIET ALLEEN!

De Sector 31 meeting is een plek om gelijkgestemden te vinden!

Op 14 oktober dit jaar hebben we iets te vieren! Sector 31 organiseert zijn 5e Sector 31 meeting. Een jubileumeditie die we graag met jou vieren!

Naast de jaarlijkse vaste elementen zoals props, kostuums, de Sectorquiz en Cosplay fotoshoots, hebben we een aantal unieke activiteiten op het programma staan! Speel bijvoorbeeld Tongo op het Federation Plaza, luister naar het pianospel van bekende Star Trek-tunes gespeeld door Nadia, probeer een Warp core breach te voorkomen of maak een foto met wat tribbles...

Wil je jezelf meer onderdompelen in alles wat met Star Trek te maken heeft? Kom dit jaar op 14 oktober naar de Sector 31 meeting en scan nu de QR-code om je ticket te bestellen!

SECTOR31.NL